

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulca Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. ministerstwo skarbu mianowało politycznego komisarza powiatowego I. klasy Wacława Schomka tudzież komisarzy skarbowych I. klasy Józefa Kapana i Jana Schneidera sekretarzami, zaś komisarzy skarbowych II. klasy: Antoniego Skaupiego Dra Józefa Tymńskiego, Józefa Nartewskiego i Marcelo Albinowskiego komisarzami skarbowymi I. klasy.

Dnia 25. lutego 1871 r. wyszedł i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt VI. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 13. Układ państwa z 27 sierpnia 1870 r. pomiędzy monarchią austriacko-węgierską (także i w zastępstwie księstwa Liechtenstein) Bawaryą i Szwajcaryą, względem budowy kolei żelaznej z Lindau przez Bregenz do St. Margarethen tudzież z Feldkirch do Buchs (zawarty w Bregenz dnia 27 sierpnia 1870, ratyfikowany przez Najjaśniejszego Pana w Budzie d. 11. grudnia 1870; wymiana ratyfikacji nastąpiła w Budzie 21 stycznia 1871.)

Nr. 14. Obwieszczenie ministerstwa finansów z d. 11 lutego 1871 r. względem upoważnienia c. k. pobocznego urzędu cłowego pierwszej klasy w Liebau w Prusiech do postępowania celnego przy wywozie trunków.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 28. lutego.

„Fremdenblatt“ zawiera następujący artykuł: „Broń, którą stronnictwo wiernokonstytucyjne przeciw ministerstwu walczy, jest tępa. Każda opozycja, jeżeli chce skutecznie działać, musi w jasnym politycznym programie mieć zasadę pozytywną. Tylko stronnictwo, które wie, czego żąda, może skutecznie walczyć z ministerstwem nie zgadzającym się z niem co do celu. Wielką kwestyą polityczną, o której załatwienie idzie teraz, jest rewizya konstytucyi jako warunek wewnętrznego pokoju. Stronnictwo konstytucyjne nie zgodziło się dotąd w swem gronie, jak dążyć należy do celu tego i jak go osiągnąć można. Wie ono, że droga konstytucyjna nie może być porzuconą, ale na tem kończy się cała mądrość jego. W stronnictwie nie ma zgody co do kwestyi, jak należy zjednać konstytucyi uznanie tam, gdzie jej dotąd nie uznano, jak możnaby uczynić zadość tym żądaniom, które w konstytucyjnej drodze przedłożone zostały i bez największego niebezpieczeństwa dla istnienia Rady państwa nie mogą być odrzucone, jak wreszcie możnaby przeprowadzić powszechnie i głośno pożądaną reformę o wyborach bezpośrednich. Stronnictwo wiernokonstytucyjne jest zdecydowane na zmianę konstytucyi, zastrzega się przeciw mniemaniu, jakoby nie chciało dozwolnić na żadną reformę — ale nie zgodziło się dotąd jeszcze na zasadę potrzebnych zmian i sposób ich wykonania. Ten brak pozytywnej podstawy programu sprawia, że opozycja staje się tylko nieplodną negacją. Zarzut, że ministerstwo jest nieparlamentarnem, że nie reprezentuje większości Rady państwa, byłby tylko wtedy usprawiedliwionym, gdyby ta większość tworzyła całość przejętą jednym duchem i dążącą do przeprowadzenia nowego programu. Tylko taka większość mogłaby żądać, by nieparlamentarny rząd ustąpił przed parlamentarnym, a dla osiągnięcia tego celu mogłaby użyć wszystkich środków prawnych, którei taka większość rozporządza. Takiej większości nie ma jednakże w izbie deputowanych. Gdyby ministerstwo Jego Excel. hr. Hohenwarta podało się do dymisji a korona zwróciła się do większości dla utworzenia z jej członków nowego ministerstwa — natychmiast rozbiłoby się na drobne partie to dumne i pewne zwycięstwa stronnictwo wiernokonstytucyjne. Trudno nawet wiedzieć, do której części stronnictwa wiernokonstytucyjnego zwróciłby się miała korona: czy do autonomistów, którzy myślą ciągle o ugodzie z Polakami, czy do wiernokonstytucyjnych par excellence, którzy już dawno przestali myśleć o tem, czy do deputowanych z centrum, których zdanie o reformie konstytucyi jest zupełnie nieznanem, czy do zwolenników radykalnej reformy wyborczej z usunięciem grup i przekształceniem izby panów, czy do łagodniejszych zwolenników takiej reformy, którzy zadawalają się zerwaniem węzła wyborczego pomiędzy Radą państwa a krajowemi sejmami, czy do przeciwników reformy, którzy myślą ciągle o konstytucyi lutowej i nie wysuwają się naprzód bojąc się nagany od swych wiernokonstytucyjnych przyjaciół, ale wszelkiej próbie reformy umiemy skutecznie sprzeciwić się. Najrozmaitsze zatem tendencje kryją się pod firmą wiernokonstytucyjnego stronnictwa, a gdy mu się bliżej przypatrzemy, przyjdziemy do tego przekonania, że nie istnieje jednolite stronnictwo konstytucyjne. Dopóki stronnictwo to nie skonsoliduje się, dotąd nie może przeprowadzić żadnej reformy, dotąd także żądać niemoże od rządu, ażeby ustąpił w obec większości złożonej z tylu różnych żywiołów. Zarzucają rządowi, że program jego jest po części niejasny a po części niezny. Rząd mógłby ten sam zarzut zrobić swoim przeciwnikom. Żądają od rządu, ażeby w tak krótkim czasie swego istnienia przedłożył projekta, których dawne ministerstwo należące do dzisiejszej większości, w kilku latach wypracować nie zdołało. Skoro zaś te projekta przedłożone zostaną, większość oceniając je rozpadnie się na partie. Zarzucają ministerstwu, że nie wyszło z parlamentu. Ależ mieliśmy już ministerstwa, które wypłynęły z większości lub mniejszości parlamentu, a mimo to nie zdołały zjednać państwu pokój wewnętrzny.“

Wiedeń Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z 20 b. m. sankcyonował uchwalony przez obie delegacje preliminarz na r. 1871. Według tego preliminarza wynoszą wydatki: ministerstwa spraw wewnętrznych 4,116,472 zł. ministerstwo wojny 90,716,667 zł. ministerstwo skarbu 1,778,695 zł., kontroli rachunkowej 101,164 zł. razem: 96,712,998 zł. Po odliczeniu pokrytych sum: 415,500 zł. w ministerstwie spraw zewnętrznych, 5,049,202 zł. w ministerstwie wojny i 2621 w ministerstwie skarbu, niepokryty preliminarz wydatków wyniesie 91,245,675 zł. Po dodaniu sumy uchwalonej na nadzwyczajne wydatki 25,487,339 otrzymamy razem 116,733,014 zł. Po odtrąceniu dochodów cłowych w sumie 12,199,700 zł. preliminarz wyniesie 104,533,314 zł. z czego przypada na hrabstwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa 7% t. j. 73,173,319 zł. Budżet zaś zachodniej połowy monarchii jest następujący: uposażenie dworu 3,650,000 zł., kancelaryja cesarska 61,229, Rada państwa 610,717, trybunał państwa 24,170, rada ministrów 464,852 zł. ministerstwo spraw wewnętrznych 15,874,244, ministerstwo obrony krajowej 7,951,030 zł. ministerstwo oświecenia 7,806,235 zł. ministerstwo skarbu 65,631,031 zł. ministerstwo handlu 17,182,012 zł., ministerstwo rolnictwa 2,667,700 zł., ministerstwo sprawiedliwości 14,986,931 zł., kontrola rachunkowa 158,000, etat pensyi 11,757,321, subwencye i dotacje 15,564,169 zł. administracya długi państwa 884,781 zł. razem 264,890,982 zł. Suma na pokrycie wynosi 298,043,203 zł., z czego na samo ministerstwo skarbu przypada 270,118,238. Zostaje tedy nadwyżka 33,152,221 zł. Z tego odpada jednakże jako pokrycie wspólnych wydatków nadwyżki z dochodów cłowych w sumie 11,264,000 zł. Faktyczna zatem nadwyżka wynosi tylko 21,888,221 zł. Ponieważ na pokrycie wspólnych potrzeb zachodnia połowa monarchii dostarczyć ma 700 czyli 73,173,319 zł., więc pozostaje niedobór wynoszący około 51 milionów, który według oświadczenia ministra skarbu pokryty zostanie w części przez zrealizowanie aktywów, a w części przez odpowiednią operacyę kredytową.

Porównanie tegorocznego budżetu z zeszłorocznym wykazuje, że suma wydatków powiększyła się o 10 1/2 miliona, a mianowicie w ministerstwie spraw wewnętrznych o 2 miliony, w ministerstwie obrony krajowej

o 0.7 miliona, w ministerstwie oświecenia o 1.5 miliona w ministerstwie skarbu o 3.5 miliona, w ministerstwie handlu o 2 miliony, w ministerstwie rolnictwa o 0.2 miliony, w etacie pensyi o 0.4 miliona w subwencyach i obligacjach o 0.6 miliona, w administracyi długi państwa o 0.2 miliona. Budżet tegoroczny jest wyższy niżeli w latach poprzednich głównie dla większych znacznie nadzwyczajnych wydatków na wojsko.

— Izba wyższa uchwaliła w sobotę ustawę o dalszym poborze podatków do końca marca, tak jak ją izba niższa uchwaliła. Komisya finansowa przedłożyła izbie sprawozdanie, w którym powiada, iż komisya pomija wszelkie względy polityczne i doradza izbie przyłączyć się do uchwały izby niższej, aby uniknąć wszelkich nieporozumień z tą izbą, zwłaszcza że prowizoryczne pozwolenie poboru podatków z końcem b. m. ustaje, a nowa ustawa jak najprędzej ogłoszoną być musi. Przeciwni wnioskowi komisyi przemawiał hr. Larisch, nazywając ograniczenie poboru podatków na jeden miesiąc bezpotrzebną demonstracyą i postawił wniosek, aby na dwa miesiące na pobór podatków przyzwolić. Hr. Hartig i br. Lichtenfels przemawiali za wnioskiem komisyi, który przy głosowaniu się utrzymał. — Do komisyi mającej obradować nad postępowaniem sądowem, zostali wybrani: Dr. Felder, br. Härdtl, br. Resti-Ferari, dr. Unger, Hein, br. Hye, br. Mertens i hr. Hartig.

Berlin. W kwestyi układów o pokój pisze ministerjalny organ „Provinzial Correspondenz“:

„Powoływanie się na honor Francyi, jak się z Bordeaux często powtarza, nie ma obecnie oczywiście w związku z innymi krokami i dokumentowaniem się zgromadzenia narodowego i nowego rządu tego samego ducha, w którym honor Francyi przy dawniejszych rokowaniach oznaczano jako absolutną przeszkodę wszelkiego odstąpienia ziemi francuskiej. Przeciwnie zdaje się, że zapatrywanie dawne hrabiego Bismarcka objawione, iż honor Francyi nie jest innego gatunku, jak honor innych krajów, i że warunki, któreby były rezultatem prawie każdej wojny i w nowszych czasach, dla kraju po dzielnej obronie zwyciężonego nie zawierają w sobie niehonorowego, — zapatrywanie to, jak się zdaje, faktycznie uznane także zostało obecnie przez rząd francuski. W tem, tudzież w uznaniu absolutnego niepodobieństwa rozpoczęcia na nowo walki ze strony Francyi spoczywa pewność, że rokowania pokojowe doprowadzą wkrótce do pożądanego rezultatu. Rząd niemieckiego państwa ograniczył zarazem żądania swe, które w interesie sprawiedliwego wynagrodzenia Niemiec, tudzież swego przyszłego bezpieczeństwa postawić musiał, na miarę niezbędności tak, że u francuskich komisarzy w głównej rzeczy chodzić jedynie może o szybkie i stałe zdecydowanie się. Jedynie w tym przypadku, jeżeli przy upływie rozejmu dnia 24. b. m. zadania Niemiec w głównych zarysach przyjęte już zostaną, przedłużony zostanie rozejm o kilka dni, celem ostatecznego zawarcia pokoju. Rząd nasz w nadziei udania się rokowań pokojowych przybrał do nich reprezentantów rządów południowo-niemieckich. Przyszły tydzień przyniesie nam, jeżeli dotychczasowe oznaki nie łudzą, podstawy przywróconego pokoju.“

Paryż Ostatnie wiadomości z Paryża sięgają po 22. b. m. Mające nastąpić wkroczenie Niemców do Paryża zajmuje jeszcze wiele umysłów. Wszystkie umiarkowane i republikańskie dzienniki doradzają, aby na ten wypadek pozamykać domy i nie ukazywać się na ulicach, przez które Niemcy przechodzić będą i w ten sposób zaprotestować przeciw wkroczeniu. Jenerał Vinoy miał prosić o dymisję, jeżeliby wkroczenie rzeczywiście nastąpiło. Nowe ministerstwo nie bardzo się podobalo Paryżanom; znajdują oni, że za wiele członków dawniejszego rządu obrony narodowej do niego weszło. Najmocniej powstają przeciw Picardowi, którego trzymają za wielkiego reakcyonaryusza. Zarzucają mu iż chciał on wstąpić do gabinetu Olliviera i dopiero później od tego zamiaru odstąpił. — Manifest ekscesasza Napoleona wywołał bardzo nieprzyjemne wrażenie, i trzeba na to — zdaniem Paryżan — wielkiej bezczelności, aby jeszcze ten członek do narodu francuskiego śmiał przemawiać — Drugie pismo, które da powód do wielu zgorznień, jest broszura Gambetty, która bardzo ostro krytykuje postępowania członków rządu

(436 3-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5850. C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia przyznanych Mordkowi Sandbank, przeciw Pańkowi Szelewa w sporze prowizoryalnym o naruszenie posiadania placu l. 108 kosztów sporu w kwocie 5 złr. 16 ct. a. w., niemniej kosztów komisyjnych i egzekucyj w kwocie 7 złr. 76 ct., 2 złr., 7 złr. 71 ct. a w. 2 złr. 9 złr. 50 ct., 2 złr., 5 złr. 7 1/2 ct. i obecnie w kwocie 3 złr. 80 ct. a. w. przyznanych rozpisana zostaje publiczna przymusowa sprzedaż dziesięciu zagonów pola ornego przez 4 staj się ciągnących do gospodarstwa pod l. 84 pop. 13 w. Dąbrowicy Starostwie Jarosławskiem położonego a własnością Pańka Szelewy będącego należącego przedmiotu tabularneżo niestanowiących w trzech terminach, t. j. dnia 20. kwietnia 1871. 25. maja 1871., 22. czerwca 1871. każdą razą o godzinie 10. rano w tutejszym Sądzie odbyć się mających. Jako cena wywołania przyjmuje się cenę szacunkową w kwocie 130 złr. a. w. Wadium w kwocie 13 złr. winien każdy chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisarza sądowego złożyć. O czym się chęć kupna mających z tem zawiadamia, że bliższe warunki sprzedaży i akta opisanie i oszacowania w tutejszo sądowej registraturze przejrzano być mogą.

Sieniawa, dnia 11. stycznia 1871.

(440 3-3) **Edykt.**

Nr. 477/cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Uhnowie zawiadamia się pana Seweryna hr. Uruskiego tym edyktem, że pod dniem 12. lutego 1871. do l. 477 gmina Wulki mazowieckiej podała przeciw niemu, niemniej też przeciw pani Julii Wandzie hrab. Cabogowej i Tomaszowi Chęcińskiemu pozew prowizoryalny o niepokojenie w posiadaniu gruntu pod l. top. od 1096/1639 do 1110 star./1663 now. w Wulce mazowieckiej położonych, w skutek czego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 477 wyznaczono termin do oględzin sądowych i dalszej rozprawy na dzień 4. kwietnia 1871. o godzinie 10. przed południem.

Gdy miejsce pobytu pierwopozwanego wiadomem nie jest, przeto pana adwokata Dra. Męcnińskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Goreckiego na tegoż niebezpieczeństwo i koszta kuratoremu się mianuje i jemu się doręcza wyżej przytoczoną uchwałą tego Sądu z wezwaniem do pana Seweryna hr. Uruskiego, ażeby o miejscu pobytu swego zawiadomił Sąd tutejszy, lub też porozumiał się z ustanowionym kuratorem, gdyż w razie przeciwnym niepomyślne skutki sam sobie bę-

dzie musiał przypisać.

Od c. k. Sądu powiatowego Uhnów, dnia 14. lutego 1871.

(435 3-3) **Edykt.**

Nr. 371. C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany Tarnopolski podaje do wiadomości, że dnia 28. czerwca 1870. zmarła w Tarnopolu Marya Bocianowa zarobnica, która swój majątek poczęści z ruchomości, poczęści z gotówki i pretensyi w ogólnej wartości 286 złr. w. a. się składający kodycyłem, na cele pobożne zapisała. Powieważ spadkobiercy zmarłej Sądowi nie są wiadomi, tenże wzywa ich, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, objawili swoje prawa, jakieby do wzmiankowanego spadku pod tytułem dziedzictwa rościć sobie chcieli, i wykazawszy tytuły, do takowego przystąpili, w przeciwnym razie pertraktacja spadku, dla którego Sąd tymczasowie adwokata Dr. Sternklara kuratorem ustanowił, będzie się toczyć z temi tylko, którzy go przyjmą i tytuły wykażą, i tym jedynie zostanie spadek przyznany, udział spadku opuszczony, a gdyby go nikt nie przyjął, spadek całkowicie oddany będzie Państwu jako spadek bezdziedziczny.

Tarnopol, dnia 26. stycznia 1871.

(432 3-3) **Edykt.**

L. 623. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Zofię, Maryannę, Feliksa, Józefa i Michała Reklewskich, tudzież ich z imienia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim właściciele dóbr Krasne, mianowicie Apollinary, Wiktor, Paweł i Eugeniusz Zielińscy, tudzież Julian i Klementyna Marynowscy o ekstabulację sumy 30000 złpól z stanu biernego dóbr Krasne wnieśli pozew, w załatwieniu którego terminu do ustnej rozprawy na dzień 19. kwietnia 1871 o 10tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dra. Jarosza z substytucją p. adwokata Dra. Olszewskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami

sobie przypisaćby musieli.

Nowy Sącz, dnia 7. lutego 1871.

(466 3-3) **Edikt.**

Nr. 8657. Das k. k. Bezirksgericht in Brody gibt den unbefannten Erben des Nachman Czeche bekannt, es haben die Eheleute Ascher und Chaje Lea Zipper gegen Pesie Czeche und die liegende Masse des Nachman Czeche behufs Hereinbringung der mittelft rechtskräftigen Kompromißsprüche dtto. Brody 21. August 1865 erzielten Summe pr. 150 fl. öfter. Währ. mit der Eingabe de praes. 21. November 1870 3 8657 um Bewilligung der executiven Abschätzung des den Gagnern gehörigen Realitätsanteils sub tab. C. Nr. 76 in Brody gebeten, welchem Begehren mit dem für die genannte liegende Masse zu Händen des unter Einem bestellten Curators Herrn Adv. Dr. Eduard Weisstein in Brody zugestellten Bescheid vom heutigen 3 8657 Statt gegeben wurde.

R. R. Bezirksgericht.

Brody, am 15. Jänner 1871.

(508 2-3) **Konkurs.**

Nr. 208/prez. Na opróżnioną posadę prowizorycznego adjunkta przy c. k. Sądzie powiatowym w Tyczynie z roczną płacą 800 złr. a. w.

Podania o tę posadę wnieść należy do Prezydium Sądu obwodowego w Rzeszowie w przeciągu 14 dni od trzeciego ogłoszenia konkursu w urzędowym dzienniku Gazety lwowskiej.

Rzeszów, dnia 25. lutego 1871.

(481 3-3) **Edykt.**

Nr. 3272 C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. W. Kamslera, że przeciw niemu p. Alojzy Frank o zapłacenie sumy wekslowej 247 złr. 30 ct. w. a. zpn. wniósł pozew w załatwieniu którego pod dniem 20. lutego 1871. l. 3272 nakaz płatniczy wydanym został.

Gdy miejsce pobytu p. W. Kamslera nie jest wiadomem, przeto c. k. Sąd krajowy w celu zastępowaniu nieobecnego jak również na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. Dra. Kaufmana kuratorem dla nieobecnego ustanowił.

Kraków, dnia 20. lutego 1871.

(484 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 3864. Podaje się do publicznej wiadomości, że c. k. sąd obwodowy jako władza nadkuratelnarna w Tarnowie uchwałą z dnia 11. sierpnia 1870 l. 12100 uznał Michała Kraińskiego, gospodarza gruntowego z Siedleca za marnotrawcę i że dla niego kuratorem Wojciecha Kraińskiego ustanowiono.

Dąbrowa, dnia 30. września 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.**C. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.****Ogłoszenie.**

Od dnia 1. marca b. r. aż do dalszego postanowienia **zniża się do połowy każdorazowy dodatek do ażyja dla następujących artykułów**, przy nadaniu najmniej 100 centnarów cłowych do jednego listu frachtowego, mianowicie:

1. dla **spirytusu**, przy przewozie ze wschodu do Krakowa i dalej,

2. dla **nafty**, a to:

a) z Przemyśla i ze stacyi na wschód za Przemyślem leżących do Krakowa i dalej,

b) z Przemyśla i ze stacyi na zachód przed Przemyślem leżących przez Brody lub Tarnopol, a po otwarciu dalszej przestrzeni przez Podwołoczyska do Rosyi.

3. dla **kali Kałuskiej** jako kamienia, także surowego, mielonego lub tłuczonego, tudzież dla kali przeznaczonego na gnój, a to:

a) przy transportach ze wschodu do Krakowa i dalej,

b) przy wywozie przez Brody albo Tarnopol, a po otwarciu dal-

szej przestrzeni przez Podwołoczyska do Rosyi.

Obrachowanie należytości frachtowych i dodatku do ażyja na połowę zniżonego, tudzież sposób wykonania tej koncesyi wykazane są w ogólnych postanowieniach ogłoszonej taryfy frachtowej pod pozycją 1. i 3.

Lwów, w lutym 1871 r.

(514 1-3)

Dyrekcya ruchu.**C. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.****Ogłoszenie.**

Na wezwanie zarządów rosyjskich kolei żelaznych podaje się do wiadomości, że należytości przywozu między Warszawą a Pragą w galicyjsko-północno-rosyjskim obrocie związkowym:

przy towarach pospiesznych o 3 kop.

przy frachtach bez różnicy klasy włą-

cznie z taryfą szczegółową . . . o 1 1/2 kop. od cetnara.

cłowego podwyższone zostały,

Lwów, w lutym 1871.

(515 1-3)

Dyrekcya ruchu.**Steierische Eisenindustrie - Gesellschaft.**

Die P. T. Herren Actionäre werden hiemit zu einer

ausserordentlichen Generalversammlungeingeladen, welche **am 28. März 1871 Abends 6 Uhr** im Saale des niederösterreich. Gewerbe-Vereins, Wien, Weihburggasse Nr. 4 abgehalten werden wird.**Tagessordnung:**

Bewilligung zur Geldbeschaffung auf Grund des § 31 der Statuten behufs Erweiterung der gesellschaftlichen Thätigkeit.

Die stimmberechtigten Herren Actionäre,*) welche an dieser General-Versammlung theilzunehmen wünschen, belieben gemäß §. 27 der Statuten ihre Actien bei der österreichischen Hypothekar-Credit- und Vorschussbank, Wien, Wallnerstrasse 15, und zwar längstens bis 14. März l. J. zu deponiren.

Die Actien sind von arithmetisch geordneten und vom Einreicher eigenhändig gefertigten Consignationen u. z. in 2 Exemplaren begleitet, einzureichen.

Dem Deponenten wird ein mit der Empfangsbefähigung versehenes Exemplar der Consignation zurückgestellt, und gleichzeitig die Legitimationskarte zum Eintritte in die Generalversammlung ausgehändigt.

Nach abgehaltener Generalversammlung werden den Deponenten die Actien nur gegen die ihnen bei der Einreichung zurückgestellten Consignationen wieder ausgefolgt.

Wien, 21. Februar 1871.

Der Verwaltungsrath.

*) §. 28 der Statuten lautet:

Jeder Actionär ist zu soviel Stimmen berechtigt, wieviel Mal er 10 Actien besitzt, jedoch darf kein Actionär mehr als 20 Stimmen in seiner Person vereinigen.

(478 2-3)